

بهینه‌سازی مسیرهای خروج اضطراری در معادن زیرزمینی

بزرگ با کاربرد الگوریتم دیکسترا

سید محمد اسماعیل جلالیⁱ؛ مهدی نوروزیⁱⁱ

چکیده

با وجود آنکه برای حفظ و افزایش سطح ایمنی در معادن زیرزمینی، تدبیری در راستای جلوگیری و کنترل حادثه اندیشه‌ای می‌شود، اما کاهی دور شدن از منطقه خطر و گریز به سطح زمین یا محلهای امن دیگر در داخل شبکه یک معادن زیرزمینی، تنها راه ممکن برای حفظ ایمنی است. بدیهی است که در این شرایط باید بهترین مسیر گریز از محل بروز حادثه تا یک مکان امن یافته و مورد توجه قرار گیرد. تنها روشی که تاکنون برای یافتن مسیرهای گریز از بینه ارائه گردیده، روش مبتنی بر استفاده از الگوریتم برنامه ریزی پویا است. مهمترین اشکال در استفاده از این الگوریتم پیچیدگی زمانی آن در شبکه‌های بزرگ معدنی است. در این مقاله از الگوریتم دیکسترا که دارای پیچیدگی زمانی بسیار کمتری است، برای یافتن کوتاه‌ترین فاصله زمانی بین هر نقطه فرضی در یک شبکه معدنی تا نقاط معلوم دیگر و نیز تعیین مسیر متناظر با کوتاه‌ترین فاصله زمانی بین نقاط یاد شده استفاده شده است. در پایان مقاله، الگوریتم‌های فلويد وارشال و دیکسترا بر روی شبکه زیرزمینی یک معادن زغال‌سنگ، اجرا شده و نتایج بدست آمده با یکدیگر مقایسه شده است.

کلمات کلیدی

خروج اضطراری، ایمنی، الگوریتم دیکسترا، الگوریتم فلويد وارشال، معادن زیرزمینی.

Improvement of Emergency Escape Routes in Large Underground Mines Using Dijkstra Algorithm

S. E. Jalali; M. Noroozi

ABSTRACT

In order to improve the safety of underground mines and also avoid and control possible accident, many solutions have been thought; though sometimes running away from the danger zone and getting to the ground surface or other possible safe place inside the underground mine's network is the only viable way to keep safe. Naturally, finding the best escape route from the accident zone to a safe place should be of high concern. The only feasible approach for finding the best escape route is through the Dynamic programming Algorithm, though its application is huge underground network is time-related complications. In this paper, the Dijkstra algorithm, which is less time-related complications, is applied in order to determine the shortest escape time from an assumed point to alternative points of an underground mine network and also their corresponding routes between assumed points. At the end of this article, the Dijkstra and Floyd-Warshall algorithms were performed on the coal mine underground network and results were compared.

KEYWORDS

Emergency Exit, Safety, Dijkstra Algorithm, Floyd-Warshall Algorithm, Underground Mines.

ⁱ استادیار دانشکده مهندسی معادن، نفت و ژئوفیزیک، دانشگاه صنعتی شهرورد، شاهرود، ایران

ⁱⁱ دانشجوی دکترا دانشکده مهندسی معادن، نفت و ژئوفیزیک، دانشگاه صنعتی شهرورد، شاهرود، ایران

دور شدن سریع از محل بروز حادثه و اهمیت کاهش فاصله زمانی بین دیدن خطر و تخلیه محیط همواره مورد توجه معدنکاران بوده است. کاستن از تاخیرها و بهبود آموزش معدنکاران دو عامل از مهمترین عوامل در حفظ جان معدنکاران در جریان آتش‌سوزی به شمار می‌رود. تاخیر، به عنوان مدت زمانی که در کشف آتش، اعلام خبر تخلیه محیط و بسیج افراد برای گردش تلف می‌شود، توصیف شده و آموزش معدنکاران به عنوان مهارت در استفاده از وسایل امداد شخصی و یافتن راه گریز مناسب و مطمئن از معدن تعريف شده است [۱].

اولین مورد از مهمترین کارهایی که در هنگام آتش‌سوزی اتفاقی باید انجام شود، عقب‌نشینی سریع معدنکاران حاضر در محل آتش‌سوزی، به ناحیه امن است [۲] و [۳]. مطالعات انجام شده نشان می‌دهد که احتمال بروز تلفات جانی در حین حوادث معدنی را می‌توان تنها با کاستن تأخیرها و بهبود شناخت راههای گردش تا اندازه‌ای نزدیک به نصف کاهش داد [۱].

با وجود اهمیت شناخت راههای گردش در هنگام حادثه، تاکنون تنها یک روش برای تعیین راههای گردش بهینه در معادن زیرزمینی در موقع اضطراری ارائه شده است که مبتنی بر الگوریتم فلوید وارشال است [۴]. در این مقاله، با توجه به نقاط ضعف این الگوریتم، از الگوریتم دیکسترا برای یافتن راههای گردش در شبکه معدن زیرزمینی استفاده شده و مقایسه‌ای بین الگوریتم‌های فلوید وارشال و دیکسترا از جنبه‌های مختلف انجام شده است.

۳- مدلسازی شبکه معدنی

در این مقاله، شبکه معدنی به صورت یک گراف، مدلسازی شده است. برای مدلسازی یک شبکه معدنی با یک گراف، هر تقاطع از دو یا چند کار معدنی (تونل، چاه، رمپ و ...) با یک گره^۱ و ارتباط دو گره مجاور، که یک کار معدنی خاص است با یک یال^۲ نشان داده می‌شود. وزن هر یال بینگر یک فاصله زمانی معینی از یک رأس به رأس بعدی است. ممکن است زمان رفت با زمان برگشت از یک گره به گره دیگر برابر نباشد. این موضوع در یال‌های متناظر با چاههای معدن، کارگاههای استخراج و یا در مسیرهای سربالایی و سرپایینی کارهای معدنی شبیه‌دار امری طبیعی است.

فاصله زمانی، تابعی از طول کار معدنی متناظر با هر یال و ضریب سهولت عبور^۳ (PSF) از آن کار معدنی است. ضریب سهولت عبور عبارتست از متوسط مقدار مسافتی که یک معدنکار در شرایط اضطراری در واحد زمان می‌تواند طی نماید. بهترین روش برای تعیین این ضریب در هر کار معدنی،

معدنکاری به ویژه نوع زیرزمینی آن یکی از حرفه‌های پرمخاطره به شمار می‌آید. معدنکاران معدن زیرزمینی در مقابل حوادث و خطراتی از جمله مسمومیت‌ها و انواع بیماری‌های شغلی حاد و مزمن، خفگی ناشی از انتشار گاز، آتش‌سوزی و انفجار، ریزش سقف، آب‌گرفتگی و ... قرار دارند. حادثه هنگامی اتفاق می‌افتد که انسان در برابر یک منبع خطر (نظیر آتش، برق فشار قوی، اجسام دارای انرژی جنبشی، گازهای سمی و ...) قرار گرفته و انرژی به بدن انسان منتقل شود. بنابراین افزایش اینمی به یکی از سه طریق ممکن است که عبارتند از:

الف- دور نگه داشتن منبع خطر از انسان: با این کار، تماس بین عامل خطرساز یا مکان پرخطر با انسان قطع شده و عامل حادثه به بدن انسان منتقل نمی‌شود. گردش از محل بروز حادثه یا استفاده از ابزار عایق برای کار با برق فشار قوی نمونه‌هایی از چگونگی دور نگهداشت انسان از منبع خطر است.

ب- کاهش خطر یا عامل بروز حادثه: در این حالت عامل خطر یا حادثه ضعیف شده یا حتی از بین می‌رود و در صورت تماس با انسان باعث بروز حادثه نمی‌شود مانند رقیق نمودن یا کاهش عیار گازهای سمی با کاربرد سیستم تهویه در معدن.

ج- افزایش مقاومت بدن انسان: با انجام این کار می‌توان مقاومت بدن را در مقابل عوامل بروز حادثه افزایش داد، مانند واکسیناسیون در مقابل برخی بیماری‌های شغلی.

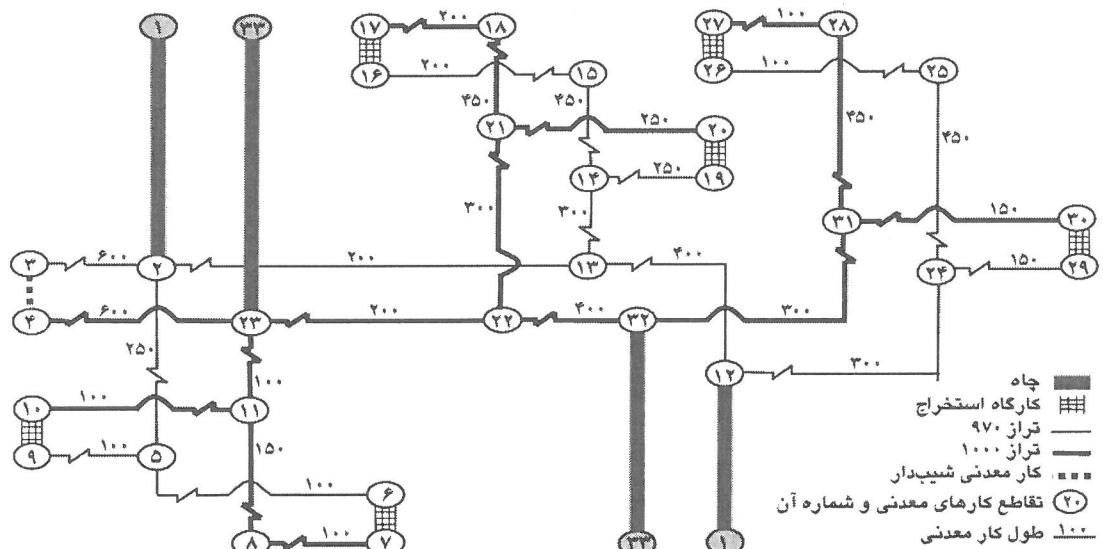
هر چند بهترین راه افزایش اینمی، کاهش عامل بروز حادثه تا سطح اینمی و افزایش مقاومت انسان در مقابل حوادث است. اما گردش از محل حادثه به منظور دور شدن سریع از منبع انرژی موجود در محل بروز حادثه به ویژه در موقع بروز آتش‌سوزی در معادن زیرزمینی یک موضوع طبیعی و منطقی‌ترین راه است. بنابراین برای فراهم کردن امکان گردش حادثه در معادن زیرزمینی باید ضمن فرهنگ‌سازی و آموزش معدنکاران برای دور شدن از محل حادثه، مناسب‌ترین مسیرهای گردش تعیین و معرفی شوند.

با توجه به آنچه گفته شد، در این مقاله ابتدا الگوریتم دیکسترا^۴ برای یافتن کوتاه‌ترین فاصله زمانی بین هر نقطه فرضی در یک شبکه معدنی تا نقاط معلوم دیگر ارائه شده و سپس نتایج آن با نتایج حاصل از الگوریتم فلوید وارشال^۵ مقایسه شده است. در این شرایط، نقطه اول جایی است که یک معدنکار ممکن است در هنگام حادثه در آن نقطه حضور داشته باشد و نقاط دیگر، نقاط امنی هستند که برای گردش از خطر می‌تواند به آنها پناه ببرد.

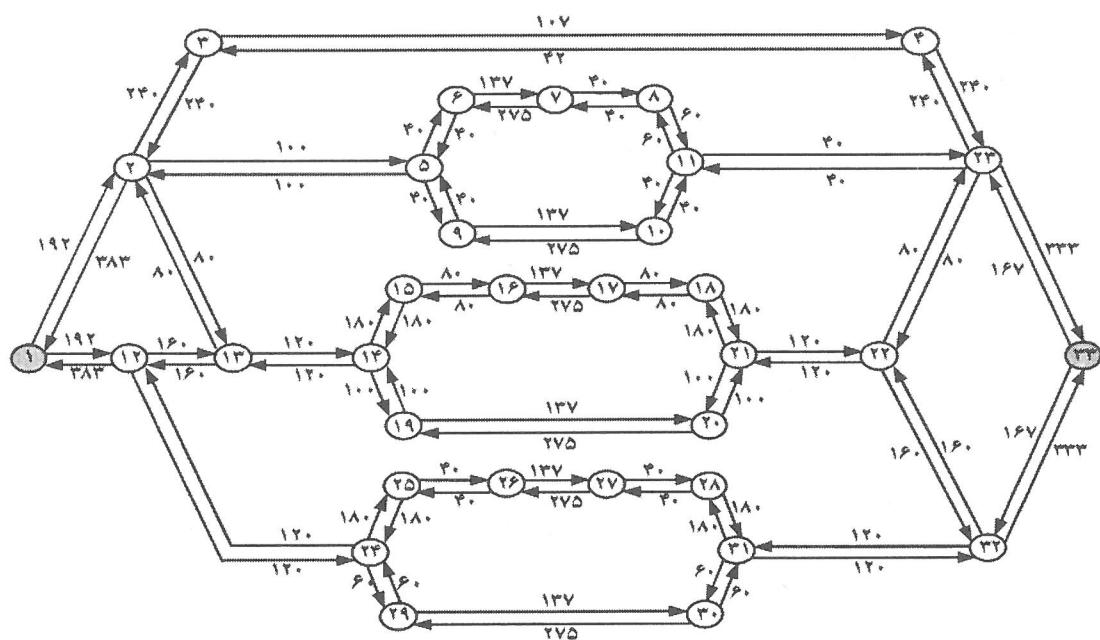
متری) است [۵]. در این معدن ۶ کارگاه استخراج مطابق آنچه در شکل نشان داده شده جانمایی شده است. شبکه بدون مقیاس و فواصل نشان داده شده بر حسب متر می باشد.

مدل گرافی این شبکه در شکل (۱) نشان داده شده است. در این شکل، گره‌ها همانطور که در شکل (۱) نشان داده شده، محل تقاطع کارهای معدنی است. ارزش یال‌ها بیانگر فواصل زمانی بین دو گره بر حسب ثانیه است که از ضرب طول (بر حسب متر) و ضریب سهولت عبور از کار معدنی، PSF، (بر حسب متر بر ثانیه) محاسبه می شود.

زمان‌سنجی آن است. مدل‌سازی شبکه معادن زیرزمینی بزرگ منجر به تشکیل یک گراف پیچیده می‌شود به طوری که کوتاه‌ترین مسیر بین دو گره خاص از شبکه مدل‌سازی شده به راحتی قابل تشخیص نیست. گراف یا شبکه پیچیده، شبکه‌ای است که نسبت تعداد یال‌ها به رئوس آن، زیاد باشد. برای تشریح مسئله، یک شبکه معدنی ساده‌سازی شده از یک معدن زغال‌سنگ که به روش جبهه‌کار بلند ساده استخراج می‌شود در شکل (۱) نشان داده شده است. شبکه در دو طبقه و در ترازهای ۹۷۰ متری و ۱۰۰۰ متری احداث شده است و دارای دو چاه باربری و تهویه در سطح زمین (تراز ۱۲۰۰

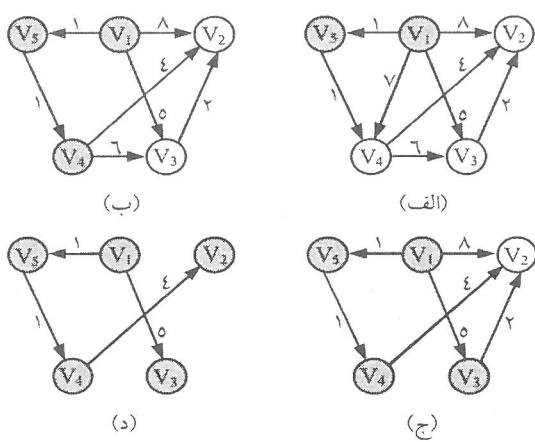

شکل (۱): شبکه ساده‌سازی شده یک معدن زغال‌سنگ زیرزمینی [۵]

شکل (۲): گراف مدل‌سازی شده از شبکه معادن زیرزمینی زغال‌سنگ

(شکل (۳-ب)).

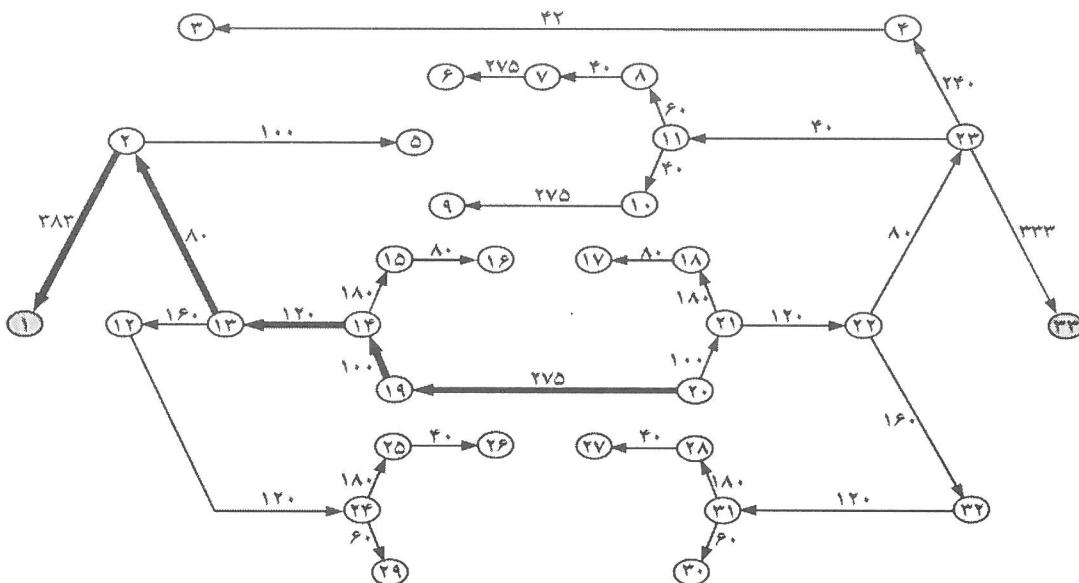
شکل (۳): مثالی از کاربرد روش دیکسترا

این فرآیند تا جایی ادامه می‌یابد که $\{V\}$ با $\{Y\}$ یعنی مجموعه همه رئوس برابر شود. در این حالت مجموعه $\{F\}$ شامل یال‌های موجود بر روی مسیر متناظر با سریع‌ترین مسیر است. این مراحل در شکل‌های (۳-ج) و (۳-د) نشان داده شده است.

در شکل (۴) نتیجه اجرای الگوریتم دیکسترا بر روی گراف شکل (۲)، با انتخاب گره شماره ۲۰ به عنوان گره آغازین، نشان داده شده است. با توجه به این شکل، مسیرهای بهینه بین این گره و هر یک از گره‌های دیگر به همراه زمان متناظر با آن مسیرها قابل استخراج است. به عنوان مثال کوتاه‌ترین فاصله زمانی بین گره شماره ۲۰ تا سطح زمین (یعنی گره شماره ۱ در شکل (۲)) برابر ۹۴۲ ثانیه است. مسیر متناظر با آن نیز در شکل (۴) به صورت خطوط پر رنگ نشان داده شده است.

۴- ارائه الگوریتم دیکسترا برای تحلیل شبکه معدنی
الگوریتم دیکسترا برای حل مسائل بهینه‌سازی و یافتن سریع‌ترین مسیر در یک گراف از یک رأس به سایر رئوس ارائه شده است. این الگوریتم با بهره‌مندی از منطق ریاضی تضمین می‌کند که جستجوی سریع‌ترین مسیر بر روی گراف، منجر به ارائه جواب بهینه شود [۶].

در روش مبتنی بر الگوریتم دیکسترا ابتدا مجموعه $\{V\}$ مشتمل بر تمام رئوس گراف، انتخاب می‌شود. سپس دو مجموعه تهی، یکی به صورت زیرمجموعه‌ای تهی از یال‌ها، به نام $\{F\}$ و دیگری زیرمجموعه‌ای تهی از رئوس، به نام $\{Y\}$ تعریف می‌شوند. برای مقداردهی اولیه به مجموعه $\{Y\}$ رأسی به صورت دلخواه انتخاب می‌شود. سپس کوتاه‌ترین مسیر بین آن رأس و سایر رئوس مشخص می‌شود [۷]. برای مثال بر روی گراف نشان داده شده در شکل (۳-الف)، با فرض این که V_1 رأس دلخواه باشد، ابتدا رأس V_1 در مجموعه $\{Y\}$ قرار می‌گیرد. سپس رأس V_5 عضو مجموعه $\{V\}$ که از همه به V_1 نزدیک‌تر است، انتخاب و به مجموعه $\{Y\}$ افزوده می‌شود و یال V_1V_5 نیز به مجموعه $\{F\}$ اضافه می‌شود. سپس مسیرهایی از V_1 به رئوس موجود در مجموعه $\{V-Y\}$ (مجموعه V منتهی Y خوانده می‌شود) مورد بررسی قرار می‌گیرند. بر این اساس، مسیر $(V_1V_5V_4)$ از بین مسیرهای محتمل به عنوان سریع‌ترین مسیر برگزیده می‌شود. این مسیر در شکل (۳-ب) نشان داده شده است. رأسی که در انتهای چنین مسیری باشد به مجموعه $\{Y\}$ و یالی (بر روی مسیر) که آن رأس را در برگیرد، یعنی (V_5V_4) ، به مجموعه $\{F\}$ افزوده و سایر یال‌هایی که به آن رأس ختم می‌شوند، حذف می‌شوند.

شکل (۴): مسیرهای بهینه بدست آمده از طریق اجرای الگوریتم دیکسترا بر روی گراف شکل (۲)

$$\pi_{ij}^{(0)} = \begin{cases} N & w_{ij} = \infty, i=j \\ i & w_{ij} < \infty, i \neq j \end{cases} \quad (3)$$

که در آن N نشان می‌دهد گره‌ای قبل از گره j وجود ندارد.
برای $k \geq 1$ مسیر $j \rightarrow k \rightarrow i$ در نظر گرفته می‌شود که در آن $j \neq k$ ، عنصر ما قبل ز همان عنصری است که به عنوان ماقبل ز در کوتاهترین مسیر از k به ز با همه رأس‌های میانی واقع در $\{1, 2, \dots, k-1\}$ انتخاب می‌شود. در غیر اینصورت همان ماقبل ز انتخاب می‌شود که روی کوتاهترین مسیر از i ، با همه رأس‌های میانی واقع در $\{1, 2, \dots, k-1\}$ انتخاب شده بود.

به عبارت دیگر برای $k > 1$

$$\pi_{ij}^{(k)} = \begin{cases} \pi_{ij}^{(k-1)} & d_{ij}^{(k-1)} \leq d_{ik}^{(k-1)} + d_{kj}^{(k-1)} \\ \pi_{kj}^{(k-1)} & \text{otherwise} \end{cases} \quad (4)$$

با استفاده از (4) و با مقداردهی به k از ۱ تا n می‌توان ماتریس $\pi_{ij}^{(k)}$ را محاسبه نمود [۶] و [۱۰].

الگوریتم مورد نظر بر روی گراف مدل‌سازی شده از شبکه معدن که در شکل (۲) نشان داده شده است اجرا شده و ماتریس‌های D و π برای این گراف به ترتیب در شکل‌های (۵) و (۶) نشان داده شده است. با استفاده از این دو ماتریس می‌توان سریع‌ترین مسیر بین هر دو تقاطع از شبکه معدن را یافت. درایه (i, j) از ماتریس $D^{(33)}$ نشان دهنده کمترین فاصله زمانی بین گره i و گره j در حرکت از گره i به گره j زاست. به عنوان مثال کوتاهترین فاصله زمانی بین گره شماره ۲۰ تا گره شماره ۱ در شکل (۲) با استفاده از ماتریس $D^{(33)}$ برابر ۹۴۲ ثانیه است.

به منظور یافتن مسیر متناظر با این فاصله زمانی از ماتریس $\pi^{(33)}$ استفاده می‌شود. این ماتریس گره‌های پشت سر هم در مسیر را به ترتیب از گره آخر به گره اول مشخص می‌کند. برای این منظور، ابتدا باید درایه متناظر با مسیر موردنظر از ماتریس $\pi^{(33)}$ که در اینجا $\pi_{20,1}^{(33)}$ است، مشخص شود. مقدار $\pi_{20,1}^{(33)}$ برابر ۲ است. مقدار این درایه بیانگر شماره گره ماقبل آخر است یعنی در مسیر از گره ۲۰ به گره ۱، قبل از گره ۱، گره ۲ قرار دارد. مسیر بین گره‌های ۲۰ و ۱ تا اینجا به صورت (۵) مشخص می‌شود:

$$20 \rightarrow 1 \rightarrow 2 \rightarrow \dots \rightarrow 9 \quad (5)$$

اکنون، هدف یافتن مسیر بین گره‌های ۲۰ و ۲ است. با توجه به مطالب گفته شده باید درایه $\pi_{20,2}^{(33)}$ از ماتریس $\pi^{(33)}$ مشخص شود که برابر ۱۳ است و این بدان معنی است که قبل از گره ۲، گره ۱۳ قرار دارد. اینک با مشخص شدن گرهی دیگر، مسیر به شکل (۶) کامل‌تر می‌شود:

$$20 \rightarrow 9 \rightarrow 13 \rightarrow 2 \rightarrow 1 \quad (6)$$

۵- تحلیل شبکه معدنی با الگوریتم فلوید وارشال

در این بخش برای یافتن مسیرهای گریز در شبکه معدن زیرزمینی از الگوریتم فلوید وارشال استفاده شده است. در این روش، یافتن مسیرهای گریز در دو مرحله انجام می‌شود. در مرحله اول کوتاهترین فاصله زمانی بین تمام نقاط شبکه معدن محاسبه و در مرحله دوم مسیرهای متناظر با کوتاهترین فاصله زمانی بین هر دو نقطه دلخواه با بهره‌گیری از روش ماتریس π مشخص می‌شود [۴].

الگوریتم فلوید-وارشال برای حل مسئله کوتاهترین مسیرها بین هر جفت از رؤوس گراف جهت‌دار بکار می‌رود. در این الگوریتم از رابطه بین مسیر π که در آن m مسیرهای متنه به یکی از رؤوس میانی در مسیرهای محتمل از رأس i به رأس j است، استفاده می‌شود.

اگر $d_{ij}^{(k)}$ وزن کوتاهترین مسیر از رأس i به رأس j باشد که برای آن همه رأس‌های میانی در مجموعه $\{1, 2, \dots, k\}$ قرار دارند، وقتی که $k = 0$ باشد، مسیر از رأس i به رأس j ، هیچ رأس میانی ندارد. چنان مسیری حداقل یک یال دارد و از این رو $d_{ij}^{(0)} = w_{ij}$ است. w_{ij} برابر وزن یال بین دو رأس است، اگر یالی بین دو رأس i و j وجود داشته باشد، در غیر این صورت، w_{ij} برابر با بی‌نهایت و اگر $j = i$ باشد، w_{ij} برابر با صفر منظور می‌شود. ماتریسی که درایه‌های آن w_{ij} باشد، به نام ماتریس هم‌جواری^۱ معروف است.

رابطه بازگشتی (۱) می‌تواند برای محاسبه مقادیر $d_{ij}^{(k)}$ به ترتیب افزایش مقادیر k استفاده شود [۸] و [۹].

$$d_{ij}^{(k)} = \begin{cases} w_{ij} & k=0 \\ \min(d_{ij}^{(k-1)}, (d_{ik}^{(k-1)} + d_{kj}^{(k-1)})) & k \geq 1 \end{cases} \quad (1)$$

چون برای هر مسیر، همه رأس‌های میانی در مجموعه $\{1, 2, \dots, n\}$ واقع هستند، بنابراین:

$$D^n = (d_{ij}^{(n)}) \quad (2)$$

همزمان با محاسبه ماتریس‌های $D^{(k)}$ در الگوریتم فلوید-وارشال می‌توان ماتریسی که به نام ماتریس ماقبل^۷ یا $\pi^{(k)}$ معروف است را نیز محاسبه کرد. $\pi_{ij}^{(k)}$ به عنوان ما قبل رأس j در کوتاهترین مسیر از رأس i به رأس j با رأس‌های میانی واقع در مجموعه $\{1, 2, \dots, k\}$ تعریف می‌شود. هر یک از درایه‌های این ماتریس نشان‌دهنده شماره گرهی است که بر روی کوتاهترین مسیر و درست قبل از گره j واقع است.

وقتی $k = 0$ است، کوتاهترین مسیر از i به زهیج رأس میانی ندارد. بنابراین:

اجرا شود. این موضوع در شبکه‌های پیچیده بسیار مهم است. در چنین شبکه‌هایی، الگوریتم دیکسترا با سرعت بالاتری اجرا می‌شود و زمان کمتری برای تعیین سریع‌ترین مسیرهای گرین، گرفته می‌شود.

برای مثال فرض شود یک معدن زیرزمینی دارای شبکه‌ای بزرگ با ۱۰۰ گره باشد. در این شرایط، پیچیدگی زمانی اجرای الگوریتم فلويد وارشال متناسب با عدد $O(n^3)$ است. اما در همین شرایط، پیچیدگی زمانی اجرای الگوریتم دیکسترا بسیار کمتر و متناسب با عدد $O(n \log(n))$ خواهد بود.

۷- نتیجه‌گیری

بسیاری از حوادث مرگبار معادن زیرزمینی زغال‌سنگ، جزء جدنشدنی این معادن به شمار می‌روند. با وجود تمام تدابیری که برای پیشگیری از بروز حادثه اندیشیده می‌شود گاهی تنها راه عملی برای در امان ماندن از حادثه، گرین از محل حادثه است. در این مقاله، پس از ارائه الگوریتم دیکسترا برای تعیین مسیرهای بهینه گرین، الگوریتم‌های فلويد وارشال و دیکسترا برای تعیین مسیرهای گرین و انتخاب کوتاه‌ترین مسیر در شبکه‌های پیچیده معادن زیرزمینی بزرگ به ویژه معادن زغال‌سنگ، مقایسه شده‌اند. کاربرد این الگوریتم‌ها، برابری کاملی را بین نتایج حاصل از الگوریتم دیکسترا و الگوریتم فلويد وارشال نشان می‌دهد. در مورد معادن زیرزمینی بزرگ با شبکه‌های پیچیده، الگوریتم دیکسترا به دلیل تعیین سریع‌ترین مسیرها بین نقاط نیاز و ضروری (نقاط حادثه دیده و نقاط امن و یا سطح زمین) و در نتیجه صرف زمان کمتر برای اجرا، مناسب‌تر است.

با استفاده از این روش می‌توان در زمان کمتری نتایج حاصل از اجرای الگوریتم را به تابلوهای واقع در هر نقاط از شبکه معدن که مسیر خروج اضطراری را مشخص می‌کند، ارسال نمود. بدین ترتیب می‌توان یکی از مهمترین علل آسیب دیدن معدنکاران در هنگام بروز حادثه، یعنی تأخیر در ترک محل حادثه دیده را به میزان بیشتری کاهش و در نتیجه اینمی‌را افزایش داد.

به همین ترتیب از ماتریس $\pi^{(33)}$ ، مقدار درایه $\pi_{20,13}$ برابر $\pi_{20,14}$ برابر ۱۹ و با همین روال $\pi_{20,19}$ برابر ۲۰ است که در واقع نشان دهنده شماره گره شروع مسیر است. بدین ترتیب گره‌های واقع بر روی مسیر بهینه به صورت (۷) مشخص می‌شود:

$$1 \rightarrow 2 \rightarrow 13 \rightarrow 14 \rightarrow 19 \rightarrow 20 \quad (7)$$

۶- بحث

همانطور که در شکل‌های (۴)، (۵) و (۶) ملاحظه می‌شود برابری کاملی بین نتایج حاصل از الگوریتم دیکسترا و الگوریتم فلويد وارشال وجود دارد. به عنوان مثال، بر اساس الگوریتم دیکسترا، سریع‌ترین زمان برای رسیدن از گره ۲۰ به گره ۱ برابر با ۹۴۲ ثانیه است. فاصله زمان بین این دو گره و مسیر منتظر با آن با نتایج بدست آمده از الگوریتم فلويد وارشال یکسان است.

پیچیدگی زمانی^۸ الگوریتم فلويد وارشال $O(n^3)$ است، در حالی که پیچیدگی زمانی الگوریتم دیکسترا $O(n \log(n))$ است (n تعداد گره‌های موجود در شبکه است). باید توجه داشت که با هر بار اجرای الگوریتم دیکسترا، سریع‌ترین زمان دسترسی از یک گره مفروض به سایر گره‌ها قابل محاسبه است در حالی که با اجرای الگوریتم فلويد وارشال سریع‌ترین زمان دسترسی از هر گره به سایر گره‌ها بدست خواهد آمد. به عبارت دیگر با هر بار اجرای الگوریتم دیکسترا، تنها درایه‌های واقع بر یک سطر از ماتریس D که نشان دهنده نتایج سریع‌ترین زمان دسترسی از گره منتظر با سطر موردنظر، با سایر گره‌ها می‌باشد، بدست خواهد آمد و برای کسب نتایج حاصل از اجرای الگوریتم فلويد وارشال، لازم است الگوریتم دیکسترا n بار یعنی به تعداد گره‌های موجود در شبکه، اجرا شود.

در زمان بروز حادثه، بررسی سریع‌ترین مسیر بین تمام نقاط واقع در شبکه معدنی غیر ضروری است و تنها مسیرهای بین نقاط حادثه دیده و نقاط امن و یا سطح زمین مورد نیاز است. برای تعیین چنین مسیرهایی، بررسی تمام مسیرها بین تمام نقاط در الگوریتم فلويد وارشال غیر ضروری و وقت گیر است. این در حالی است که الگوریتم دیکسترا می‌تواند برای یافتن سریع‌ترین مسیرها بین نقاط ضروری خاص مورد نیاز،

۸- مراجع

Barker-Read, G.R., Li, H.; "Automatic selection of safe egress routes away from underground fires", Mining Science and Technology 9, 289–308, 1989.	[۱]	Goodman, G., V., R.; Kissel, F., N.; "Important factors for escaping a mine fire", Operating Ideas, 1990.
Jalali, S.E., Noroozi, M.; "Determination of the optimal escape routes of underground mine networks in emergency cases", Safety Science, 47, 1077–1082, 2009.	[۲]	Cwiek, B.; "Organization of a rescue operation in the polish mining industry and in particular a fire fighting operation", 21th International Conference of Safety in Mines, p.p. 229-236, 1985.

- Floyd, R. W.; "Algorithm 97: Shortest Path", Communications of the ACM 5, no.6: 345, 1962.
- [۸]
- Warshall, S.; "A theorem on Boolean matrices", J. ACM., 9, no. 1, 1962.
- [۹]
- Neapolitan, R., E.; Naimipour, K.; "Foundation of Algorithms Using C++ Pseudocode", 3rd Edition, Jones and Bartleth Publisher, 2004.
- [۱۰]
- Wang, Y., J.; Mutmansky, J., M.; "Application of CPM procedures in mine ventilation", Proceeding of the 1st mine ventilation symposium, p.p. 159-168, 1982.
- [۱۱]
- Cormen, T., H., et al.; "Intruduction to Algorithms", 2nd Edition, Mc Grow-Hill, 2001.
- [۱۲]
- Dijkstra, E. W.; "A note on two problems in connexion with graphs", Numerische Mathematik 1, p.p. 269-271, 1959.
- [۱۳]

۹- زیر نویس ها

- ^۱ Dijkstra
- ^۲ Floyd-Warshall
- ^۳ Vertex
- ^۴ Edge
- ^۵ Passage simplicity factor
- ^۶ Adjacency matrix
- ^۷ Predecessor matrix
- ^۸ Time-related complications